

for sådan er det ikke nødvendigvis. Faktisk er det sådan, at en konsekvent og håndfast retspolitik jo går ud på at forebygge, at mennesker ender i fængsel.

Det skulle faktisk gerne være sådan, at det kraftige signal, samfundet sender om, at samfundet ikke vil finde sig i vold og voldtægt, skulle bidrage til at forebygge den vækst i volden, som vi desværre har oplevet i nogle år.

Men jeg vil da gerne sige til fru Sandy Brinck, at det selvfølgelig er sådan, at skulle det vise sig, at det bliver nødvendigt med flere penge for at gennemføre den retspolitik, som vi af andre grunde mener er nødvendig, er regeringen selvfølgelig også parat til at afsætte de fornødne bevillinger. Det siger sig selv. Men det er jo ikke regeringens opfattelse, at det er et mål, at flest muligt skal sættes i fængsel. Det er faktisk et mål at undgå det.

Kl. 23.20

Til hr. Martin Lidegaard vil jeg gerne sige, at Danmark aktivt bidrager til, at der kan komme konkrete resultater ud af Johannesburgtopmødet. Det har høj prioritet. Vi deltager på alle niveauer for at sikre en solid dagsorden. Vi har talrige politiske kontakter globalt for at sikre, at der arbejdes i fællesskab på at opnå konkrete resultater.

Men så spørger hr. Martin Lidegaard helt specifikt, hvad regeringens holdning er til en reform af landbrugsstøtteordningerne i EU. Der vil jeg gerne gøre én ting fuldstændig klart, nemlig at regeringen er tilhænger af en reform af landbrugsordningerne i EU med henblik på, at EU's landbrugspolitik bliver mere markedsorienteret, og at vi gradvis får reduceret den direkte indkomststøtte. Det er regeringens sigte.

Så er spørgsmålet: Hvordan skal vi gribe sagen an? Der er det sådan, at det nuværende budgetforlig i EU jo gælder frem til 2006.

Formodentlig i juni måned vil Europa-Kommissionen præsentere en midtvejsvurdering af landbrugspolitikken, og derfor må vi regne med, at der kan komme drøftelser hen over efteråret vedrørende i hvert tilfælde nogle tanker om fremtidige reformer af EU's landbrugspolitik. Disse drøftelser vil regeringen naturligvis, da vi har formandskabet i EU, være aktiv deltager i. Vi vil være tilbageholdende med, at landbrugsreformer skal gøres til en del af forhandlingerne om en udvidelse af EU, for så risikerer vi, at udvidelsen bliver forsinket, udsat og besværliggjort. Så vi vil prøve at holde tingene adskilt. Det betyder altså, at regeringen med et positivt

sigte om at få en reform af landbrugspolitikken vil arbejde hen imod, at der måske kan lægges nogle retningslinjer for fremtidige reformer af landbrugspolitikken. Men vi vil ikke have det blandet sammen med forhandlingerne om en udvidelse af EU, for så risikerer vi at forsinke den nødvendige udvidelse af EU.

Til hr. Lars-Emil Johansen vil jeg sige, at den garanti, som jeg giver, er altså, at vi i fællesskab med det grønlandske hjemmestyre vil analysere de problemer, der måtte være opstået i tilknytning til Thulebasen, så vi i fællesskab får dem løst, eventuelt gennem tillægsaftaler. Det er den garanti, jeg har givet. Det arbejde er i gang og foregår i fællesskab med det grønlandske hjemmestyre.

Jeg ved ikke, om jeg forstod fru Rosenkrantz-Theil helt korrekt, men jeg anede i fru Rosenkrantz-Theils udtalelser en antydning af, at vi skulle behøve kunstige stimulanser for at være i godt humør. Og der må jeg bare sige til fru Rosenkrantz-Theil: Nej, sådan er det bestemt ikke. Vi behøver ikke kunstige stimulanser for at være i godt humør.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Efter de svar, vi har fået på de spørgsmål, vi stillede i første runde, kunne man nu få det indtryk, at statsministeren var stærkt påvirket. Statsministeren stiller sig op på Folketingets talerstol og beklager, at alle øvrige partier foruden Venstre, der var med i det forlig, vi indgik i 1993 om folkeskolen, nu har erkendt, at der ikke længere er noget forlig. Kan det overhovedet ikke påvirke statsministeren, at alle partier – Kristeligt Folkeparti, Det Radikale Venstre, SF og Socialdemokratiet – beklager, at Venstre i regeringen valgte at bryde folkeskoleforliget?

Statsministeren ved, at der var et alternativ. Statsministeren ved, at der var mulighed for at få et flertal, der erkendte, at Venstre var gået til valg på at ophæve den kommunale forpligtelse til at give modersmålsundervisning. Det ønskede Venstre ikke at benytte sig af. Venstre ville hente de nogle og tres millioner kroner ude hos kommunerne, så der ikke er noget frit valg i kommunerne med hensyn til, om de vil give de tosprogede børn sprogstimulering.

Kl. 23.25

Kan statsministeren ikke forstå, at for alle andre partier end for Venstre gælder det, at vi er stærkt betænkelige, når statsministeren stiller sig herop på Folketingets talerstol og siger, at